

ХЕРБЕРТ БЕРГЕР

ЩОМ ДРОЗДЪТ СЕ ОБАДИ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

Действащи лица:

ТОЙ

ТЯ

ГЛАС

ПЪРВА СЦЕНА

(Градина. Градински мебели; на масата чаши за кафе, стъклени чаши, бутилки, чиния с плодове. Господин и госпожа Шулер седят до масата в удобни столове и четат.)

ГЛАС

(отдалеч)

Лайно!

ТЯ

Чуй!

ТОЙ

Какво има?

ТЯ

Някой извика.

ТОЙ

Не. — Това беше дрозд.

ТЯ

Изобщо не беше дрозд.

ТОЙ

Все ще позная един дрозд!

ТЯ

От години не съм чувала тук дрозд.

ТОЙ

Добре де, значи не е било дрозд.

(Пауза. Тя взима чашата си от масата. Започва да пие.)

ГЛАС

Лайно!

(Тя замръзва в движението си, после рязко оставя чашата. Той се изправя и слухти.)

ТЯ

Това не е... Там някой вика...

ТОЙ

Лайно...

ТЯ

Моля те, Франц-Карл...

ТОЙ

Там някой вика „лайно“!

ТЯ

Трябва ли веднага да го повтаряш като папагал! Слизаш на едно равнище с подобно нещо, щом...

ТОЙ

Дойде отсреща.

ТЯ

Подобно нещо няма да слушам!

(Двамата отново се заемат с четивата си. Минава известно време.)

ТЯ

Как можа да ти хрумне, че е дрозд?

ТОЙ

Той точно така се обажда: „лайно“.

ТЯ

Моля те, Франц-Карл, не обичам тези ординарни изрази. Мисля... исках само да кажа, спомням си, четох някъде, че дроздите вече са изтребени.

ТОЙ

Дроздовете.

ТЯ

Как, моля?

ТОЙ

Множественото число на „дрозд“ е „дроздове“.

ТЯ

Късаш ми нервите с твоя педантизъм.

ТОЙ

Не съм виновен, че множественото число гласи „дроздове“.

ТЯ

(презрително)

Ах!

(Тя продължава да чете. Той става, ходи напред-назад, озърта се изпитателно.)

ТОЙ

Дойде отсреща.

ТЯ

Малко отдясно.

ТОЙ

Сигурна ли си?

ТЯ

Напълно.

ТОЙ

Тогава е дошло от градината на Айнцингер.

ТЯ

Само оттам може да бъде.

ТОЙ

И аз така мисля, но исках първо да се уверя.

ТЯ

Чух съвсем точно. Беше от Айнцингер.

ТОЙ

Навярно самият той.

ТЯ

Сигурно. Че кой друг може да бъде?

ТОЙ

Някой минувач...

ТЯ

Тогава щяхме да го чуем не оттам, а оттам.

ТОЙ

Тъй значи, Айнцингер...

ТЯ

Какво друго очакваш от него. Това е ординарен човек, простак, колкото и да се мъчи да го скрие.

(Четат. Минава известно време.)

ТОЙ

За кого ли се е отнасяло?

ТЯ

Как мога да знам? А и не го смятам за интересно. Може да го е казал на своята... ах, не, тя е още в болница. Жена му ще си дойде чак в сряда или четвъртък.

ТОЙ

Аха!

(Той излиза наляво, след известно време се връща отдясно.)

ТОЙ

Може да е стоял само зад храстите.

ТЯ

Или при зарзалата.

ТОЙ

Там много лесно щяха да го видят. А който вика подобно нещо, се крие. Отпред и към страната на Майерхофер няма никаква възможност да се скрие.

ТЯ

Ами при бараката със сауната?

ТОЙ

Оттам нямаше да се чуе така ясно. Беше много по-близо.

ТЯ

Защо те интересува толкова?

ТОЙ

Изобщо не ме интересува... ни най-малко.

(Той сяда, продължават да четат. После той внезапно се изправя, хвърля книгата на масата.)

ТОЙ

Възмутително е, че трябва да търпим подобно нещо!
Възмутително!

ТЯ

Какво друго си очаквал от един толкова ординарен човек, Франц-Карл?

ТОЙ

Едва ли ще е толкова ординарен, че да не разбере кой съм аз!
Има да се чуди.

ТЯ

Освен това изобщо не знаеш дали се е отнасяло за тебе.

ТОЙ

Ще е възмутително и ако се е отнасяло за тебе.

ТЯ

За мене? Доколкото ми е известно, подобно нещо се казва само на мъж. Наистина, не знам защо...

ТОЙ

Няма значение. Наругал е един от нас.

ТЯ

Но все пак би могло...

ТОЙ

Не, не! Това си беше отправена към нас ругатня. Жена му я няма, никакви гости, стоял е зад храстите, значи към нашата страна. А дори възможността сам да се е наругал — това се случва при такива хора, когато си ударят пръста с чук или нещо подобно — дори тази възможност е изключена. Защото тогава гласът звучи по друг начин. А щом някой си извиси гласа и извика ето тъй: „лайно“...

ТЯ

Франц-Карл, за последен път...

ТОЙ

... знам го от детството си — чрез тази постановка на гласа човек се опитва да създаде илюзията за по-голямо разстояние и иска да затрудни идентифицирането. Но не и на мене тия! Тук господин Айнцингер се лъже. — Е, ще разбере кой съм аз, ще му покажа, кой е лайно...

ТЯ

Франц-Карл...

ТОЙ

Не се опитвай да ме възпираш.

ЗАВЕСА

ВТОРА СЦЕНА

(Както преди. Тя тъкмо слага масата за следобедно кафе. На заден план се чува звук от трион.)

ТЯ

Франц-Карл, кафето! — Франц-Карл!

ТОЙ

Веднага! — Идвам веднага!

(Тя сяда, след малко идва той, носи трион и един клон.)

ТОЙ

Тъй. — В нашата градина зарзалата му няма да пуска клони.

(Той отнася клона и триона, връща се, сяда, тя му подава кафе и сладкиш.)

ТЯ

Тази сутрин срещнах госпожа Айнцингер...

ТОЙ

Това е само началото.

ТЯ

Глупава особа, наистина, с нищо не отстъпва на мъжа си по пункт глупост.

ТОЙ

Ходих да се осведомя в общината...

ТЯ

Представи си, влизам в магазина на Грайслер, а тя вече там и като отворила една уста. Колко тежка операция била прекарала...

ТОЙ

Бараката със сауната, разбираш ли, половината е зидана...

ТЯ

Не я слушах дълго, накрая казах, че бързам и че имам да пазарувам.

ТОЙ

Трябвало е да представи проект и да поиска разрешително за строеж.

ТЯ

Най-после казах: „Не разбирам как някои хора вдигат такъв шум заради една операция на сляпото черво.“

ТОЙ

Ако го издам, ще трябва да събори сауната.

ТЯ

А тя казва — истински възмутена беше тази гъска, че не съм уважила нейните терзания — тя казва: „Има вече толкова хора, умрели при операция на сляпото черво.“

ТОЙ

Кой е умрял?

ТЯ

Изобщо не ме слушаш, Франц-Карл!

ТОЙ

Не е вярно, слушам те, естествено. — И ако го издам, тогава сауната ще хвъркне.

ТЯ

Да не се надува толкова, й казах, защото вече зная какво е тежка операция. Идеше ми да я перна през лицето, тази ординарна особа. — Искаш ли торта?

ТОЙ

Да, моля...

(Тя му подава парче торта.)

ТОЙ

На нея ме е яд само, дето кара дебелия си пудел да сере винаги на нашия тротоар.

ТЯ

Франц-Карл, не бих желала сега изведнъж да нагаждаш речника си към тези съседи.

ТОЙ

Навсякъде само кучешки изпражнения.

ТЯ

Винаги съм го казвала. Там трябва да се напръска нещо химическо, някаква киселина, та това мръсно животно да се откаже от навиците си.

(Пият кафе.)

ТОЙ

Толкова хубаво ни беше, толкова хубаво.

(Тя въздиша.)

ТОЙ

И изведнъж се появява някакъв злобен, свадлив психопат, и всичко рухва.

ТЯ

Не само той е виновен, казвам ти, тя е не по-малко лоша от него. Живее само от плодове и зеленчуци, за да си запазела фигурата. Изобщо има ли фигура, питам те като мъж, има ли хубава фигура?

ТОЙ

Ами...

ТЯ

Ами, ами! — Мършава е! И си отглежда пудел! Нали е дама! Хайде де! — Когато преди половин година я поканих на кафе, започна да ми разказва, че била от добро семейство. Едва се сдържах да не се изсмея в лицето ѝ. Защото вече я бях чула как се кара с Майерхофер заради мястото за паркиране, е, тогава... брр, да знаеш само как умее да ругае и проклина! — Значи, смяташ, че има хубава фигура?

ТОЙ

Права си, много е слаба.

ТЯ

Ама струва ми се, че все пак това ти харесва! И как само се гримира! Сигурно ти прави впечатление! Като проститутка.

ТОЙ

Да, и аз мисля същото. Много е стара, за да се цапоти толкова.

ТЯ

Тази сутрин, когато пазарувах, трябваше да я видиш!

ТОЙ

Донесе ли ми тел?

ТЯ

Каква тел?

ТОЙ

Нали те помолих, рано сутринта те помолих да вземеш едно руло тел за цветя.

ТЯ

За какво ти е пък сега тел за цветя?

ТОЙ

И това ти казах: за розите.

ТЯ

Нищо не си ми казал.

ТОЙ

Забравила си.

ТЯ

Ако не си ми казал нищо, не мога нищо да забравя.

ТОЙ

Да, но ако съм ти казал нещо, значи си забравила.

ТЯ

Истина е, каквото казвам аз, Франц-Карл! Невинаги си прав.

ТОЙ

Никога не съм прав. Винаги всичко ми оспорваш.

ТЯ

Ах, моля те, престани най-после да спориш с мене.

ТОЙ

Какво ще правя сега без тел?

ТЯ

И утре ще продават тел за цветя.

ТОЙ

Но ми трябваше днес.

ТЯ

И без друго е вече късно да се залавяш с нещо.

ТОЙ

Винаги ли трябва да знаеш всичко по-добре?

ТЯ

Ама аз отстъпвам много по-често от тебе.

(Той свива примирено рамене. Пият кафе.)

ТЯ

Хубава ли беше тортата?

ТОЙ

Чудна. *(пауза)* Откога живеем тук? Има ли двайсет години?

ТЯ

През март ще станат двайсет и две.

ТОЙ

Двайсет и две — и никога сме нямали неприятности или спорове със съседите.

ТЯ

Хайде, хайде — спомни си стария Хаузер. Как изведнъж поиска да му поправим оградата.

ТОЙ

Ами той не беше нормален. Вече бе съвсем склерозирал, старческо твърдоглавство и тъй нататък — не, не беше нормален.

ТЯ

А може би Айнцингер е нормален? Възрастен човек, който се крие зад храстите и подвиква на съседите си л... ругатни?

ТОЙ

Естествено, не е нормален. Това е инфантилност, изостаналост. Но такива хора могат да станат опасни. Трябва да внимаваме.

(Пауза. После се чува звук от трион. Двамата се изправят.)

ТОЙ

Орехът.

ТЯ

Нашият орех?

ТОЙ

Сега се реваншира за клона от зарзалата. Ако беше преглътнал, всичко щеше да е наред, щяхме да сме квит — но сега ще разбере кой съм аз, сега ще го издам.

ТЯ

Моля те, Франц-Карл, не се ядосвай толкова, заради такъв един!

ТОЙ

Ще види колко бързо ще трябва да си събори сауната.

ЗАВЕСА

ТРЕТА СЦЕНА

(Както преди. Той идва от градината, потрива ръце.)

ТОЙ

Ерна! Ерна!

(Тя идва с малка лейка в ръка. По-нататък тя полива саксиите.)

ТЯ

Но какво има?

ТОЙ

Хвъркнала е! — Нищо не е останало от нея! Трябвало е да я събори.

ТЯ

Нали още вчера ти казах, че той нещо работи там отзад.

ТОЙ

Ако бях позволил, можеше и да не я пипа.

ТЯ

Тази барака наистина смущаваше.

ТОЙ

Получи си го.

ТЯ

И други не могат да строят, както им скимне.

ТОЙ

Изобщо не знаех, че вече са му връчили заповедта за разрушаване. Действат бързо в общината, наистина.

ТЯ

Сега тя може да си потърси друга сауна. Казваше: „Така запазвам младежкия си тен.“

ТОЙ

А и глоба трябва да плати.

ТЯ

Изобщо няма младежки тен, лицето ѝ прилича на стар смачкан пергамент.

ТОЙ

Щеше да се отърве само с глобата, ако аз не бях настоял да се събори бараката.

ТЯ

Съвсем изхабена изглежда. Човек ще ѝ даде много повече от четиридесет и три, нали, Франц-Карл?

ТОЙ

Е, трябват й още няколко години, за да стане на толкова, на колкото изглежда.

ТЯ

Просто е много слаба и стои в кожата си като в прекалено голям чувал. Има бръчки на седемдесетгодишна.

ТОЙ

Сега той ме мрази. Трябваше да го видиш при разглеждането на случая, когато тук бяха чиновниците от строителната служба. Пребледня като платно и не каза нито дума, когато настоях да се махне бараката. Навярно можеше да си я запази, но и в електрическата инсталация нещо не беше в ред. Сам си я бил направил. И всичко построено на зидана основа, това бе решаващото.

ТЯ

Сега поне ще разбере, че не може да върши, каквото му скимне.

(Лейката е празна, тя влиза в къщата. Той става, отива до края на терасата, гледа напрегнато зад сградата. Тя се връща, полива цветята. Развеселен, той я плясва по задника.)

ТЯ

Но, Франц-Карл!

ТОЙ

Ха-ха! Това е победа, трябва да я отпразнуваме.

ТЯ

Сега ще си седнем, ще си отворим бутилка вино и ще си чуем прелюдията на Лист.

ТОЙ

Все пак не може ли да опитаме нещо друго. Отдавна не сме го правили.

ТЯ

Ама, Франц-Карл, вече сме прехвърлили годинките.

ТОЙ

Наскоро четох, че...

ТЯ

Ах, не ми говори! Каквото съчиняват днес, е просто депримиращо.

ТОЙ

Наистина си в състояние да вгорчиш на човек всяка радост!
(сяда, гледа навъсено) Във всеки случай не съм чак толкова стар.

ТЯ

Сега ще донеса виното.

*(Тя влиза в къщата, пуска плочата, после се връща с бутилка, отваря я, напълва две чаши.
Отвътре тихо долита музиката.)*

ТОЙ

Знаеш ли какво правят други мъже, когато жените им са толкова хладни?

ТЯ

Добре де, от мен да мине, ама не посред бял ден. Наистина е победа, която трябва да се отпразнува. Наздраве, Франц-Карл.

(Чукат се, пият.)

ТОЙ

Лицето на Айнцингер, трябваше да го видиш. И знаеш ли какво каза?

ТЯ

Мислех, че не е казал нищо.

ТОЙ

Накрая, съвсем накрая, каза: „Тепърва има да съжалявате за това.“

ТЯ

На тебе ли го каза?

ТОЙ

Ако можеше да ме убие с поглед, сега щях да съм мъртъв.

ТЯ

Да, този човек е опасен.

ТОЙ

Не ме е страх. Сега добре знае, че с мен шега не бива. И ако този урок не му стига, може да се опари. Само да направи нещо.

ТЯ

Но ще трябва да се пазим. Казвам ти, този Айнцингер може да стане опасен.

ТОЙ

Имам ловна пушка, а той не.

ТЯ

Не говоря за това. Той постоянно ще се опитва да ни стори нещо. Щом ти е казал, че тепърва има да съжаляваш, това е вече заплаха, явна заплаха.

ТОЙ

Точно затова сега отново го държа в ръцете си. Веднага ще се увериш.

(Той влиза в къщата, връща се с книга.)

ТОЙ

Строителните наредби и наказателният кодекс, с тях държа всички наоколо в ръцете си. Всички. *(прелиства, цитира)* „Който заплаши опасно другото с цел да го приведе в състояние на страх и безпокойство, се наказва с лишаване от свобода до една година.“ Така пише!

ТЯ

Нали знаеш какви са съдиите, винаги са на страната на престъпниците. Ако някой каже „Тепърва има да съжалявате за това“, те може и да не открият тук нищо лошо.

ТОЙ

Ама моля те, ако ме приведе в състояние на страх и безпокойство, както тук пише?

ТЯ

Може да каже, че не го е мислел като заплаха.

ТОЙ

Сега ти на моя страна ли си, или на неговата?

ТЯ

Бих искала само да не се впускаме в необмислен съдебен процес.

ТОЙ

И аз не го желая. Но ако той не миряса, ще му натреса такъв процес, че изобщо няма да излезе от дранголника. Наздраве! (*прелиства кодекса*) Ама тук има чудесни неща. — Злословие... Какво каза той за мен пред госпожа Драйзенбах, след като го издадох за нелегалната му сауна? Какво каза?

ТЯ

Това е безполезно, тя за нищо на света няма да свидетелства пред съда.

ТОЙ

Но каза, че съм злобна дърта маймуна. Така ли е?

ТЯ

Да, но...

ТОЙ

Съвпада, съвпада съвсем точно! (*цитира*) „Който в присъствието на трето лице“ — третото лице е госпожа Драйзенбах — „вмени на друго някакво унижително качество или възглед...“ — така може да му лепнат шест месеца или до една година условно. Ами параграф 115: Обида.

ТЯ

Всичко това е безполезно, щом нямаш свидетели.

ТОЙ

Ако я посоча за свидетелка и тя застане пред съдията, тогава вече ще говори.

ТЯ

Тя каза, че ако я въвлечем в съдебен процес, ще отрича всичко. Страхува се от Айнцингер.

ТОЙ

Ще поприказвам с нея. От Айнцингер не бива никой да се страхува. Защото ще го смачкам, ако пожелае. (*крещи*) Защото Айнцингер, това е едно съвсем малко, незначително лайно! (*крещи все по-силно*) Едно лайно! Лайно!

ТЯ

Франц-Карл! Могат да те чуят и на сто метра!

ТОЙ

Какво от това? И без друго всички го знаят! Айнцингер е едно лайно! — Ха-ха, сега ми олекна. Ела, Ерна!

ТЯ

Франц-Карл, ти си полудял!

ТОЙ

Хайде, ела!

(Той я сграбчва и я натиква в къщата. Музиката се усилва, прозвучава мощно финалът.)

ЗАВЕСА

ЧЕТВЪРТА СЦЕНА

(Както преди. Тя седи до масата с ръкоделие, забелязва, че той идва и става да го посрещне. Със страдалческо изражение той притиска ръка към стомаха си, сяда.)

ТЯ

Знаех си, че много ще се нервираш.

ТОЙ

Искат да ме довършат, да ме убият...

ТЯ

Ще ти донеса праховете.

(Тя влиза в къщата, връща се с чаша вода и прахче. Той го изпива.)

ТОЙ

Ще обжалваме.

ТЯ

Отново загубихме.

ТОЙ

Ще обжалваме. Все някъде трябва да има справедливост.

ТЯ

Колко ще ни струва?

ТОЙ

Откъде да знам какво е издрънкарал този идиот, съдията. Изобщо не внимавах повече, понеже тази присъда няма да издържи. В никакъв случай!

ТЯ

Трябваше да дойда с тебе.

ТОЙ

Не, не, ти щеше да се нервираш много повече. Съдията, разбираш ли, това не е съдия, а посмешнице. Ще пиша на министъра, или не, направо на президента, понеже подобно нещо не бива да съществува.

ТЯ

Защо всъщност загубихме?

ТОЙ

Госпожа Шумайер, тази гадина, заяви, че видяла как съм разпръсвал гвоздеи по неговото място за паркиране.

ТЯ

Нали ти казах, че ден и нощ стои на прозореца, ден и нощ.

ТОЙ

Но как той ме наруга и как хвърли срещу мене клона от зарзалата, това нито е чула, нито е видяла.

ТЯ

Страхува се от Айнцингер.

ТОЙ

Не се страхува от него, а има нещо с него.

ТЯ

При неговия вкус направо го смятам за способен на подобно нещо. Но моля те, не казвай това на никого, иначе веднага ще си навлечем пак дело за клевета. Трябва да се сдържаш.

ТОЙ

А пък Айнцингер не трябва да се сдържа, така ли? Не и той! Може да ме нарича „лайно“, а когато го дам под съд, го оправдават. А пък аз мога да плащам хиляда шилинга и разноските по адвокатите и делото, понеже не съм сторил нищо друго. Хвърля такъв един клон (*показва*) срещу мен — това е телесно увреждане, побой, опит за убийство — и какво става? Нищо. Той отрича всичко, аз нямам свидетели и отново трябва да плащам! Не, така не може в една правова държава! Този път няма да позволя да ме осъдят, дори да трябва да се явя пред Комисията по човешките права в Страсбург!

ТЯ

Моля те, Франц-Карл, не се заплитай в това.

ТОЙ

Трябва да го изтърпим. Няма да позволя на едно нищожество да ме унижава.

ТЯ

Наистина, това не бива. Но нека изчакаме да се появи отново удобен случай. Нали видя колко добре стана всичко със сауната.

ТОЙ

Ще обжалваме. Понеже тази Шумайер, сега и нея съм я взел на мушката. За неверни свидетелски показания.

ТЯ

Но, Франц-Карл, как ще го направиш? В края на краищата тя действително те е...

ТОЙ

Ще взема друг адвокат. Такъв, който може да разгроми всяко свидетелско показание. Доктор Монд е некадърен. Напълно некадърен. Дори не запита тази Шумайер дали ползва очила или не, не поиска оглед на мястото, за да се установи какво изобщо може да се види от нейния прозорец. Всичко преглътна.

(Скача на крака, свива юмруци, цялото му тяло се гърчи.)

ТОЙ

Но аз няма да го преглътна! Не и аз! Не и аз!

ТЯ

Франц-Карл!

ТОЙ

Не и аз! Не и аз!

(Той изведнъж се втурва в градината.)

ТОЙ

(отдалечавайки се)

Гадино! Проклета гадино, ще ти дам да се разбереш!

(Чува се изквичаването на котка. След малко той се връща.)

ТОЙ

А това е друга опера: котката на тази Шумайер.

ТЯ

Франц-Карл, моля те, не се нервирай още повече.

ТОЙ

Ще убия тази гадина.

ТЯ

Сега ще пием кафе, нали?

ТОЙ

Ще я застрелям, тази котка. В моята градина повече няма да разравя лехите.

ТЯ

Кафе и орехови кифлички, нали, Франц-Карл?

ТОЙ

За малко и сега да я хвана. Чу ли я как изквича?

ТЯ

Сега ще донеса кафето, нали?

(Тя влиза в къщата, той сяда, гледа в една точка. След малко тя се връща с табла, подрежда всичко за следобедна закуска. Обажда се дрозд.)

ТОЙ

Чуй!

(Той скача, диша тежко, цялото му тяло трепери.)

ТЯ

Какво има?

ТОЙ

Някой извика.

ТЯ

Не. — Това беше дрозд.

ТОЙ

Изобщо не беше дрозд.

ТЯ

Все още позная един дрозд.

(Дроздът се обажда отново. Той скача, цялото му тяло трепери.)

ТЯ

Но какво има?

ТОЙ

Той отново вика „лайно“.

ТЯ

Какво? Кой?

ТОЙ

Айнцингер! Това беше Айнцингер. Търпението ми се изчерпа!
Край! Точка!

ТЯ

Но, Франц-Карл, какво става с тебе?

ТОЙ

Няма повече да търпя!

(Дроздът се обажда отново.)

ТОЙ

Сега ще го убия!

ТЯ

За бога, Франц-Карл!

(Тя се вкопчва в него, той я отхвърля, втурва се в къщата. Тя тича след него. Той се връща с пушката. Тя се увисва на врата му, опитва се да го възпре.)

ТОЙ

Няма повече да търпя! Дори да прекарам остатъка от живота си зад решетките, сам ще намеря удовлетворение и справедливост!

(Той най-сетне се е освободил от нея, вдига пушката и се прицелва.)

ТЯ

Франц-Карл, моля те, недей!

(Той стреля в съседната градина. Оттам се чува силен вик.)

ТЯ

Не! Не!

(Той презарежда пушката и отново стреля в съседната градина. Там виковете се превръщат в рев и внезапно секват. Той обаче, заслепен от гняв, продължава да стреля, и докато сцената се затъмнява, стрелбата се усилва и преминава в грохот от сражение.)

1987

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.